

#2 -2017

Norges Unge Katolikker
Din stemme

Bilder: NUK.

- 4 Påskeleir Haraset
- 6 Temaartikkel 1
- 8 Nyheter
- 10 Reisebrev
- 12 5 på Mariaholm
- 14 Påskeleir Gulsrud
- 16 Q lokalt
- 17 Annonse for LM
- 18 Temaartikkel 2
- 20 Q-ltur
- 22 Karitativt utvalg
- 24 Portrett Alexandra
- 26 Q-prest
- 28 Q-tips
- 30 Kateketisk spalte

Innhold

Redaksjonen

Redaktør
Victoria
Oftestad

Ungdomsprest
Andrea
Ruped

Journalist
Caroline
Belaunde
Brynsrud

Layout
Karol
Michalcuk

Journalist
Susanne
Tande

Journalist
Cecilia
Bruce

Journalist
Odin Fredrik
Rustad

Illustratør
Maria
Pham

Leder

Hei!

Jeg heter Victoria og skal være redaktør-vikar mens Caroline jobber for Caritas i Sri Lanka. Nå er vi inne i påsketiden og det betyr gjerne at man går ekstra mye i kirken, og så lenge jeg kan huske har jeg gått i kirken hver søndag med familien min. Men det betyr ikke at jeg alltid har forstått alt som foregår. Da jeg var liten var det mange ting jeg stilte spørsmål ved, og lagde mine egne forklaringer. For eksempel da man sa; «vi løfter våre hjerter opp til Herren,» tok jeg meg alltid til hjertet, dro det liksom ut og løftet det opp til himmelen. Og da pappa slo seg til brystet tre ganger under «Agnus Dei,» trodde jeg at hver gang slo han seg for å vise hva han hadde syndet: første gang var for å lyve, andre gang var for å stjele og tredje gang for å slå. Derfor ble jeg

Bilde: privat

alltid ekstremt overrasket da han slo seg tre ganger.

I messen er det mange ting som kan virke tilsynelatende uforståelige, men i motsetning til i den protestantiske gudstjenesten skal vi katolikker bruke alle sansene våre og derfor har vi for eksempel røkelse, vi synger og kneler. Messeleddene

er eldgamle tradisjoner og har hver sin historiske og rituelle forklaring. Likevel er det ganske morsomt å tenke på alle de rare tankene man hadde i hodet som barn og deltaker i høymessen.

Tenkte bare å dele den lille historien min med dere.

Hilsen Victoria

Q – Katolsk Ungdom # 2 2017

Målsetting:

Q – Katolsk Ungdom er et blad skrevet av og for unge katolikker i Norge, utgitt av NUK.

Bladets målsetting er å virke som et forum for bevisstgjøring i katolsk tro. Det skal gis et klart bilde av Kirken og dens lære, og fordype seg i emner som opptar ungdom i dag. Q skal gjenspeile NUKs aktivitet, bidra til å styrke de unges tilhørighet til den katolske Kirke, og være en hjelp til å knytte de flernasjonale grupper sammen.

Adresse:

Akersveien 16a
0177 Oslo

Epost: q@nuk.no

Konto: 3000 16 91399

Utgiver:

Norges Unge Katolikker
Akersveien 16a
0177 Oslo

Telefon: 23 21 95 40

Fax: 23 21 95 43

Epost: nuk@nuk.no

Web: www.nuk.no

Trykk: Krona Trykk

Opplag: 1400

Utgivelse:

Q – Katolsk Ungdom kommer ut 4 ganger i året, og er rettet mot katolsk ungdom i alderen 13 – 18 år. Bladet sendes kun til betalende medlemmer i NUK.

Ansvar: Redaksjonen setter pris på leserbrev og artikler. Meninger fremsatt i disse står for forfatterens eget regning. Oppgi alltid navn og adresse, og send gjerne med bilde. Ønsker du å være anonym på trykk, godtas som regel dette.

NUK: Norges Unge Katolikker (NUK) er en sammenslutning av katolske barne- og ungdomslag som har sitt utspring i de katolske menighetene i Norge. Organisasjonen er partipolitisk uavhengig. NUK skal være for alle katolikker i Norge, og bygger på grunnpillarene TRO, FELLESKAP og HANDLING.

Bidragssytere

Aleksandra Sramkowska

Birgitta Oftestad

Torvild Oftestad

Kimberly Wolf

Patrick Huertas

Sandra Kim Eldevik

Mathias Leder

Pater Haavar

Ellisiv Solberg

Camilla Cselenyi

Ida Eythorsdottir

Sunniva Fongen

Vivi Vo

Martin Nguyen

Thien Tran

Forsidebilde

Kimberly Wolf

Påskeleir

Haraset 2017

Søndag 9. April møtte 59 spente ansikter solen på Haraset Leirsted. Her møtte de 15 enda mer spente ledere som hadde forberedt seg på tidenes påskeleir. Påskeleiren startet med en meksikansk temafest der vi ble bedre kjent med hverandre. Denne kvelden skulle vise seg å være kvelden der alle ble enda bedre venner og dagen derpå følte det ut som vi hadde kjent hverandre i flere år.

Uken gikk i en fei. Skriftemål, quiz og beat for beat var noen av aktivitetene som stop på agendaen.

Så kom langfredag. Dette var en rolig og lang dag for de aller fleste, med gode og rolige aktiviteter. Da kvelden nærmet seg, fikk vi besøk av en hemmelig gjest, nemlig Triana aka leder X, som avholdt Harasets eske. Kvelden ble avsluttet med den ster-

ke filmen Passion of Christ.

Da lørdagen kom arrangerte vi Påske OL, men det de aller fleste ventet på var det som skulle skje på kvelden og ikke minst, hvem som skulle gå av med seieren på Haraset Hotell. Det ble ladet opp til en spennende finale, der Paulina droppa kulen og vant det hele.

Uheldigvis var om søndagen, vi møtte

trøtte og slitne deltagere som var klare for å dra hjem, men som ikke enda var klare for å ta farvel med hverandre. Leiren ble avsluttet med en fin messe apellet, der leirsjefen fikk tatt sitt tårevåte farvel. Etterfulgt avskjed med hverandre.

Haraset Hotell over for denne gang.

Din stemme er viktig for andre

Det er mange måter å bruke stemmen sin på. De voksne kan bruke den til å velge hvem

er det lurt å tenke på at personen som blir urettferdig behandlet kan bli like såret av at

vi vet er galt. Da skal vi bruke den stemmen vi har, og stole på at vi får belønning senere

like viktige som selve troen vår. Vi tror ikke bare på Gud, Jesus og Den Hellige Ånd, men også mye mer, blant annet på det å være gode mennesker. Derfor må vi hjelpe andre som ikke har det så godt, og vi må også stoppe dem som gjør noe galt.

//

Så selv om det er litt skummelt eller vanskelig, er det alltid vår oppgave å gå fram og hjelpe, sånn som Jesus har gjort.

som skal bestemme i landet vårt, barn bruker den ofte til å fortelle hva de trenger av næring eller omsorg. Som tenåringer er det også viktig å huske på at den stemmen du har betyr så utrolig mye.

ingen gjør noe for å hjelpe, som de blir av selve den urettferdige handlingen. Så selv om det er litt skummelt eller vanskelig, er det alltid vår oppgave å gå fram og hjelpe, sånn som Jesus hadde gjort.

for å gjøre det som er rett.

Og i Ordspråkene 31:8-9 står det:

«Lukk opp din munn for dem som er tause, tal saken for dem som holder på å gå til grunne. Lukk munnen opp og døm rettferdig, la arme og fattige få sin rett!»

Vi vet at Jesus snakket mye om nestekjærlig-

Dette er en av de viktigste måtene ungdommer kan bruke stemmen sin på, og en av de viktigste tingene vi kan gjøre for andre mennesker. Neste gang du ser noen som trenger at du står opp for dem, kan du be denne bønnen:

“Make us brave, Lord, for those who need our courage. Help us to speak for others and

Har du opplevd noen gang at du har sett en person bli mobbet, eller kanskje ertet? Og at det var vanskelig å gå fram og si ifra om at den som mobbet eller ertet gjorde noe feil? Ja, vi har nok alle vært der. Det er ikke alltid så lett å skulle bruke stemmen sin når man ser noe som er galt. Kanskje er man litt redd, eller så tror man kanskje ikke at man kan klare å endre på det som skjer. Men da

I Efeserne 5:11 minnes vi på at vi ikke skal ta del i gale gjerninger, men heller avsløre dem hvis vi ser at andre gjør det. Det kan gjel-

//

Verdiene våre er like viktige som selve troen vår.

de mobbing og erting, men det kan også være hvis vi ser at noen stjeler eller gjør noe annet

het, og vi vet at det å følge Jesu fotspor er å være snill og rettferdig. Verdiene våre er

show them that You know their hurt and loneliness.”

Alle stemmer er likte viktige,
så ikke nøl med å bruke din.

Nyheter

Paven i fengsel

På skjærtorsdag besøkte Paven et fengsel utenfor Roma, og der vasket han føttene til tolv av de innsatte. På skjærtorsdag vasket Jesus føttene til sine disipler, noe som på den tiden var ansett som en slave eller tjeners oppgave. «Han kom til denne verden for å tjene oss. Han kom for å gjøre seg selv til en slave for oss, for å gi sitt liv for oss og for å elske oss helt til slutten», sa paven som ønsker at gesten hans skal «sy kjærlighet i blant oss.» Blant de tolv som fikk sine føtter vasket var det både menn og kvinner. En av dem konverterer fra Islam til katolisismen og to sitter inne på livstid. Flere andre fanger deltok på seremonien, også som ministranter.

Kilde: Catholic News Service

Glad i mobilen?

Når Jesus blir fristet av djevelen i ødemarken, svarer han ham aldri med egne ord, men bare med Guds ord. Det bemerket pave Frans under sin Angelus søndag 5. mars og kom med et forslag: Hva om vi tok med oss Bibelen overalt, slik vi gjør med mobiltelefonen? Les hele den svært relevante ideen på katolsk.no/nyheter. Teksten er ikke lang, og den anbefales sterkt!

Korset er et tegn på Guds kjærlighet, ikke et smykke

Pave Frans understreket i en preken 4. april at korset er et tegn på Guds kjærlighet, på at han ble menneske og døde for oss. Denne betydningen kan forsvinne hvis man ikke har tro på kraften det har, eller hvis man ønsker å «showe off» et smykke. «For noen er det et tegn på at man er kristen, og det er bra!», sa han, men fortsetter at man skal merke seg at det ikke er en team-logo, det er en påminnelse om Jesu lidelse og offer. Pave Frans oppfordrer oss til å spørre oss selv om vi er klar over viktigheten og det store betydningen korset har, eller om vi bruker det som et pent smykke med pene steiner og gull.

Kilde: Catholic Herald

Illustrasjon: Irene Bautista

1,285 milliarder

Ved utgangen av 2016 hadde antallet døpte katolikker passert 1,258 milliarder, melder Vatikanet. Nesten 49 prosent av disse bor i Nord- eller Sør-Amerika, mens Europa står for 22.2 prosent. De fem landene med flest katolikker er, i rekkefølge, Brasil, Mexico, Filippinene, USA og Italia.

Kilde: Catholic Herald

Pave emeritus 90 år!

Pave emeritus Benedict XVI fylte den 16. april hele 90 år! Q sender varme tanker, bønner og gratulasjoner. Pave Frans dro for å gi bursdagshilsner til Pavegjenger onsdag den 12. april, siden bursdagen i år havnet på påskedag! Forrige desember, på pave Frans' 80-årsdag, sendte pave emeritus små presanger og et langt brev og de hadde også en personlig telefon-samtale.

Pave emeritus Benedict XVI utalte i andledning sin bursdag: «Hjertet mitt er fullt av takknemlighet for de 90 årene den gode Gud har gitt meg».

Kilde: Catholic News Agency og EWTN News

Bilde: Wikimedia. Pave Benedict XVI avbildet i 2010.

Ny nuntius

Pave Frans utnevnte den 6. april erkebiskop James Patrick Green til ny apostolisk nuntius for Sverige og Island. Utnevnelsen til de øvrige nordiske land skjer antageligvis snart. Green etterfølger erkebiskop Henryk Josef Nowacki som gikk av som nuntius til de nordiske land tidligere i år. Nowacki ble i 2012 utnevnt apostolisk nuntius for Sverige og Island, og senere det samme året også for resten av Norden.

En apostolisk nuntius er en embedsmann ved Den hellige stols diplomatvesen, med andre ord en pavelig ambassadør.

Kilde: katolsk.no

Youth camp – God is good; All the time!

10-12 mars arrangerte CFC Youth for Family and Life sin årlige leir, Youth Camp. Dette ble en utrolig suksessfull og minnerik helg fylt av masse lærdom, moro og god mat.

Denne 3-dagers helgen inneholdt blant annet fem ulike temakter. Temaene oppfordret og veiledet oss til hvordan vi kan svare på Guds invitasjon, og det å ha et personlig forhold med Gud. Det var tre workshops inspirert av musikk, dans og drama, hvor man selv kunne velge hvilken aktivitet man ville dra på. I tillegg var det også masse lek og moro.

Vi fikk også muligheten til å styrke vårt forhold til Gud, samt bli kjent med nye folk fra ulike nasjonaliteter.

En av aktivitetene man helt sikkert vil huske fra helgen vil nok være underholdningskvelden. Under kveldens show fremførte alle sin workshop. Det var en uforglemmelig helg hvor flere bånd ble knyttet!

Tekst: Veronica Andreassen, Bilder: Edwin Aldrin Angulo.

Sett pris på friheten din

-Reisebrev fra redaksjonsmedlem Caroline, som er frivillig for Caritas på Sri Lanka.

I tradisjonelle, tamil-ske hjem spiser ikke kvinnen sammen med mannen og barn. Hun spiser etter at familien er ferdig, av mannens brukte tallerken. For å vise takknemlighet, og som et symbol på de sterke familiebandene sparer mannen litt av hans mat til kvinnen, som hun blander med sin egen mat.

Sri Lanka er et tradisjonsrikt land, og mange vil si at flere av tradisjonene er ganske konservative. Det er også slik at jo lenger nord i landet du kommer, jo mer konservativt blir det. Jeg jobber som frivillig hos Caritas i Jaffna, den nordligste byen på Sri Lanka. Dette er byen som

ble hardest rammet av krigen som tok slutt i 2009. Jeg må dekke til knær, skuldre og helst ankler, selv om det er 34 grader ute og jeg skal undervise i et klasserom uten aircondition eller vifte. Kvinner og menn bader vær for seg på stranden, og kvinner bader med klær på.

Jeg fikk et lite kultursjokk da jeg først så disse tingene. Men etterhvert skjønte jeg at verken kvinnene eller mennene brydde seg om ulikhetene mellom kjønnene, hvertfall ikke så mye som meg. Jeg forstod at forskjellene på min kultur og deres kultur ikke nødvendigvis er bedre eller verre, de er bare

annerledes. For det meste. Det finnes selvfølgelig deler av både norsk og tamilsk kultur som er bedre eller verre enn den andre. Som at nordmenn aldri snakker til hverandre på bussen og sitter så langt unna hverandre som mulig. Eller som at de tamilske kollegene mine syns det er overraskende at jeg, en ung, vestlig jente ikke ber noen om å kjøre meg til markedet som ligger 1 km unna bostedet mitt, men at jeg heller velger å gå alene.

Som nevnt er det ikke så mange som bryr seg om eller tenker over kjønnsforskjellene i hverdagslivet. Men det er heldigvis mange

som prøver å gjøre noe med kvinneundertrykkende tradisjoner som påvirker mer enn bare hverdagen, som at enkekvinner ikke får lov til å gifte seg på nytt, eller at de ikke får lov til å komme i bryllup, fordi man tror det vil bringe ulykke i barnas ekteskap.

Når man får høre om de negative sidene ved andres kultur er det lett å glorifisere sin egen og tenke at "dette kunne aldri skjedd i landet mitt". Man kan til og med glemme de positive sidene ved den andre kulturen, og bli for opptatt av å promotere sin egen. Dette har vi sett flere tilfeller av gjennom fortidens

seg med en gutt fra en lavere kaste. Sist gang han snakket med henne var for et år siden. Man har til og med katolske kirker for rike og for fattige her. Selvfølgelig prøver prestene å forandre på dette, men det er utrolig vanskelig å få slutt på noe som har vært en del av en kultur i hundrevis av år. Det blir som å be nordmenn om å slutte å spise fisk og poteter. Det er litt paradoksalt i Norge syns det er vanskelig å ta store valg fordi vi har så uendelig mye å velge mellom, mens ungdommer på Sri Lanka (og i andre land) syns det er vanskelig å måtte ta store valg fordi det er så mye de ikke kan velge. Hvis det er noe jeg har lært etter å ha kommet hit, så er det å sette pris på friheten min.

kolonisering og nåtidens globalisering. Når man skal presse sin egen kultur på andre, kan det gå galt; for eksempel er det noen menn her i Jaffna som tror at hvite jenter er villige til å bli med på alle slags grove ting, fordi det er slik jenter ofte blir fremstilt i våre vestlige filmer. Jeg har aldri før måttet tenke på at jeg må være ekstra forsiktig fordi jeg er jente, og hvertfall ikke at jeg må være ek-

stra forsiktig på grunn av hudfargen min.

Friheten til å gå hvor jeg vil og gjøre hva jeg vil er noe jeg virkelig har tatt for gitt. Det samme gjelder å kunne velge hvem jeg skal være venn med og hvem jeg skal være kjæreste med. På Sri Lanka blir dette styrt av det sosiale kastesystemet. Jeg snakket med en mann som ikke ville se datteren sin fordi hun hadde giftet

5 på Mariaholm

I den påskeferien kan du enten velge å sitte hjemme og spise godteri hele dagen, eller du kan dra på leir og oppleve troen og felleskap på en helt ny måte! Jeg tok turen til Påske+ på Mariaholm, og stilte 5 ungdommer 2 spørsmål:

- 1) Hva gjør at du velger å feire påske på Mariaholm?
- 2) I hverdagen, hva er du engasjert i?

Martin Nguyen

1) Her på Mariaholm har jeg et felleskap og brødre og søstre i Kristus.

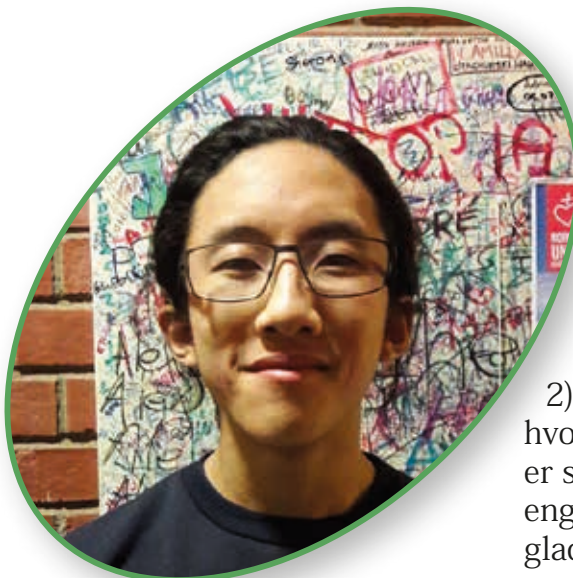
2) Jeg er opptatt av skole og et sunt kroppsbilde. Jeg syns også det er viktig å være et godt forbilde og Jesu eksempel. I hverdagen er jeg engasjert i SOUL, et godt, sosialt miljø der ungdom kan komme sammen og både styrke troen, og skape et sterkt felleskap.

Thien Tran

1) På grunn av venner, jeg syns det er kjekt å være med menneskene her, og mye bedre enn å være hjemme. I tillegg er dette en mulighet for meg å møte andre katolikker enn de som bor i Bergen..

2) Jeg er engasjert i å diskutere tanker rundt hvordan man tolker Bibelen med andre, fordi det er så mange måter å se ting på. Jeg er også veldig engasjert i å få folk til å le og humor. Når folk er glade, er jeg glad.

Ida Eythorsdottir

1) Jeg var på påskeleir da jeg konfirmerste meg og syntes det var kjempegøy! Det er veldig morsomt å feire påsken litt mer seriøst.

2) Jeg er blant annet engasjert i dyrevelferd, er egentlig ikke så flink til å følge med, men sjekker alltid om kosmetikken jeg bruker er testet på dyr 🗨️

Sunniwa Fongen

1) Jeg syns samholdet er helt fantastisk her, og man lærer mye. I tillegg skaper man også helt fantastiske minner.

2) For meg er det viktig å skape et fellesskap, for eksempel der man bor. Jeg har faktisk en liten drøm om å skape et kor i menigheten min.

Vivi Vø

1) Da kan jeg feire påske sammen med andre unge som deler samme tro

2) Ikke skole i hvert fall ... Kanskje at alle skal ha det bra? Jeg er distriktsrepresentant og må derfor passe på alle menighetene i distriktet mitt. Jeg er også engasjert i fotball og heier på Arsenal!

Påskeleir Gulsrud

Nå har jeg kommet hjem fra en fantastisk påskeleir på Gulsrud. Leiren ga meg gode minner og jeg fikk utrolig mange, gode venner derfra. På leiren hadde vi alt fra våkenatt, skriftemål og fasting til kostymefest, speeddate og PåskeOL. Det var nye og gøyale aktiviteter hver eneste dag og jeg koste meg masse.

En av de beste og morsomste tingene vi gjorde på leiren var PåskeOL. Under PåskeOL gikk vi i grupper og måtte gjennomføre forskjellige oppgaver som vi aldri hadde gjort før. Det var alt fra

å dytte en bil til å lage pyramider av kroppene våre. Hele leken gikk egentlig ut på samarbeid, så vi hjalp hverandre, og vi ble bedre kjent gjennom dette. Det var utrolig morsomt å være med på!

En helt spesiell ting som er verdt å nevne er det fantastiske lederteamet som ledet oss gjennom uka. De ga av seg selv og styrte oss uansett hvor bråkete vi var. Med Bao Hieu som leirsjef storkoste vi oss, og lederne gjorde at jeg selv ble inspirert til å bli leder senere. De skapte kjempegod stemning

hele leiren og tok seg av alle.

En annen veldig fin ting vi gjorde, var våkenatt. Natt til langfredag våket alle gruppene en time hver. Vi ba og sang sammen. Jeg synes det var fint å gjøre noe sånt, for natten i Getsemanehagen er en trist, men viktig natt, så det er fint å våke med Jesus i denne natten.

Det beste med hele leiren var det fellesskapet det var mellom oss på leiren. Gjennom alle de aktivitetene og samlingene vi hadde ble det knyttet et bånd mellom oss. Vi ble gode venner

alle sammen. Jeg kjennte ikke så mange da jeg kom dit, men da jeg dro derfra hadde jeg blitt kjent med nesten alle. Jeg fikk venner som jeg kommer til å ha lenge.

Jeg anbefaler alle som kan å dra på konfirmantleir! Det er minner for livet og du får et helt nytt syn på påsken. Du lærer masse og forstår liturgien og Jesu lidelseshistorie på en ny måte. Men først og fremst forstår du at du er en del av en levende Kirke. dra på leir!!!!

BUK

Norges Unge Katolikker er en organisasjon basert mye på lokallag. I Bergen hvor jeg bor har vi ikke hatt et fungerende ungdomslag de siste årene. Dette syntes jeg har vært veldig dumt fordi vi tross alt er en av Norges største menigheter. Jeg har lenge savnet å ha et godt miljø med ungdom i nærheten som delte samme tro som meg. Problemet har alltid vært at jeg ikke har visst hva jeg skulle gjøre, og jeg har ikke visst hvem jeg skulle henvende meg til for å fremme ønskene mine.

Ganske nylig fikk vi en ny barne- og ungdomsarbeider i Bergen. Jeg gikk til henne og meldte meg frivillig til å være med å starte opp ungdomslag i menigheten. Ikke lenge etterpå spurte hun meg om å bli lokallagsleder.

Som lokallagsleder for ungdomslaget har jeg vært ganske involvert i prosessen med å starte laget i Bergen. Vi, altså jeg, Marta Krakus, barne- og ungdomsarbeider i menigheten, og pater Bjørn Tao som er ungdomsprest, har bestemt oss for å ha et arrangement-basert lokallag. Det vil si at vi ikke har faste møtedager i løpet av en uke, men

diverse uavhengige arrangementer i løpet av året, som vi planlegger hver for seg. På denne måten håpet vi det ville være lettere å reklamere og få folk til å komme.

Deretter måtte vi komme frem til nettopp det: Hvordan skulle vi reklamere slik at ungdommer ville komme? Vi har prøvd å bruke de midler som allerede eksisterte rundt menigheten. I Bergen er vi så heldig at vi har både ungdomsskole og gymnas knyttet til menigheten så vi kunne reklamere på begge disse for det første arrangementet vårt, ungdomshelg 5-7 mai. Denne muligheten er ganske særegen i vår menighet, men vi har også benyttet oss av konfirmandhelg for å prøve å få med konfirman- tene.

Interessen for å få i gang et lokallag har vært mye større enn det jeg i mange år trodde, da det føltes ut som om jeg var den eneste som ville få til noe. Det å få til noe i menigheten og i lokallaget er mulig, selv om det kan virke helt uoverkommelig til tider. I Bergen har det funket og vi har nå fått liv i Bergens Unge Katolikker.

**NORGES
UNGE
KATOLIKKER**

BLI MED PÅ SOMMERLEIR!

Norges Unge Katolikker arrangerer hvert år sommerleire for barn og ungdom i Norge. På våre leire står alltid Kristus, vår katolske tro og vårt fellesskap i senter. Om du ønsker å treffe andre i din alder og ikke minst tilbringe en fantastisk og morsom uke sammen med andre unge katolikker, er denne leiren perfekt for deg!

Vi håper du blir med!

BARNELEIR OSLO/ØST på Mariaholm, Spydeberg	24.JUNI-1.JULI
for barn og fra Østlandet, alder: 8-11 år	
VESTLANDSLEIR på Fredtun, Karmøy	24.JUNI-1.JULI
for barn fra Vestlandet, alder: 8 -14 år	
BARNELEIR MIDT på Triangelheimen, Meråker	24.JUNI-1.JULI
for barn fra Midt, alder: 8-11 år	
BARNELEIR SØR på Stella Maris, Mandal	24.JUNI-1.JULI
for barn fra Sørlandet, alder 8-11 år	
DISTRIKTSLEIR FOR NORD på Sjunkehatten leirskole, Vatnlia	26.JUNI-2.JULI
for barn og ungdom fra Nord Norge, alder: 8-18 år	
JUNIORLEIR på Mariaholm, Spydeberg	1.JULI - 8.JULI
for ungdom fra hele Norge, alder: 12 -14 år	
UNGDOMSLEIR på Mariaholm, Spydeberg	8.JULI-15.JULI
for ungdom fra hele Norge, alder: 15-18 år	

PÅMELDING OG INFORMASJON PÅ NUK.NO > VÅRE AKTIVITETER

Arbeidsutvalget i Norges Unge Katolikker innkaller med dette til:

LANDSMØTE 2017

på Mariaholm fra 8. - 10. september 2017.

Landsmøtet er NUKs høyeste organ og arrangeres årlig. Viktige saker på Landsmøtet er bl.a. valg av NUKs leder og arbeidsutvalg, gjennomgang av regnskapet for 2016 og budsjettet for 2018, og NUKs arbeidsprogram for perioden 2017/2018.

Frist for påmelding er 04. september.

PÅMELDING OG INFORMASJON PÅ NUK.NO > VÅRE AKTIVITETER

Kirke og politikk

– to sider av samme sak?

For å besvare spørsmålet i tittelen på denne teksten, er det nødvendig å klargjøre hva nettopp politikk er. Vi kan si at det først og fremst

Men før vi sier noe om hva dette har å gjøre med politikk, ønsker jeg at vi spør oss selv om hva makt er. Allerede i din mors liv spar-

som mennesker. Hvordan familielivet ordnes, med alle sine roller og oppgaver, er det tydeligste eksemplet gjennom hele livet.

Kirken har mye å si for politikk, idet Kirken informerer oss om hva som er det beste for familien, men hvordan vi skal nå de målene er «verdslige spørsmål». At vi tilhører Jesu kongedømme betyr ikke at det nødvendigvis er monarki som er den salige styreformen. Det vil avhenge av hva som er den beste praktiske løsningen. Og det bør være ens forhold til politikk: praktisk – ikke ideologisk. Vi skal selvfølgelig prøve å ha en så sterk sammenheng mellom våre politiske meninger og hva Kirken lærer, men det er viktig å være ærlige på at det vi tenker oss frem til som den praktiske løsningen som passer best med Kirkens lære, er vår mening, ikke Kirkens. Kirken kan strengt tatt aldri mene noe om forurensning og bygging av veger. Men som kristne kan vi være temmelig overbeviste om at de som skal bygge vegene skal få anstendig betalt og ikke bli utsatt for livsfare, for at staten skal spare penger.

//

Det er ikke tilfeldig at vi kaller Jesus for konge som tilsier at vi er del av et konkret kongedømme...

handler om ordning av makt. Om vi forstår begrepet «politikk» slik, har Kirken mye å lære oss.

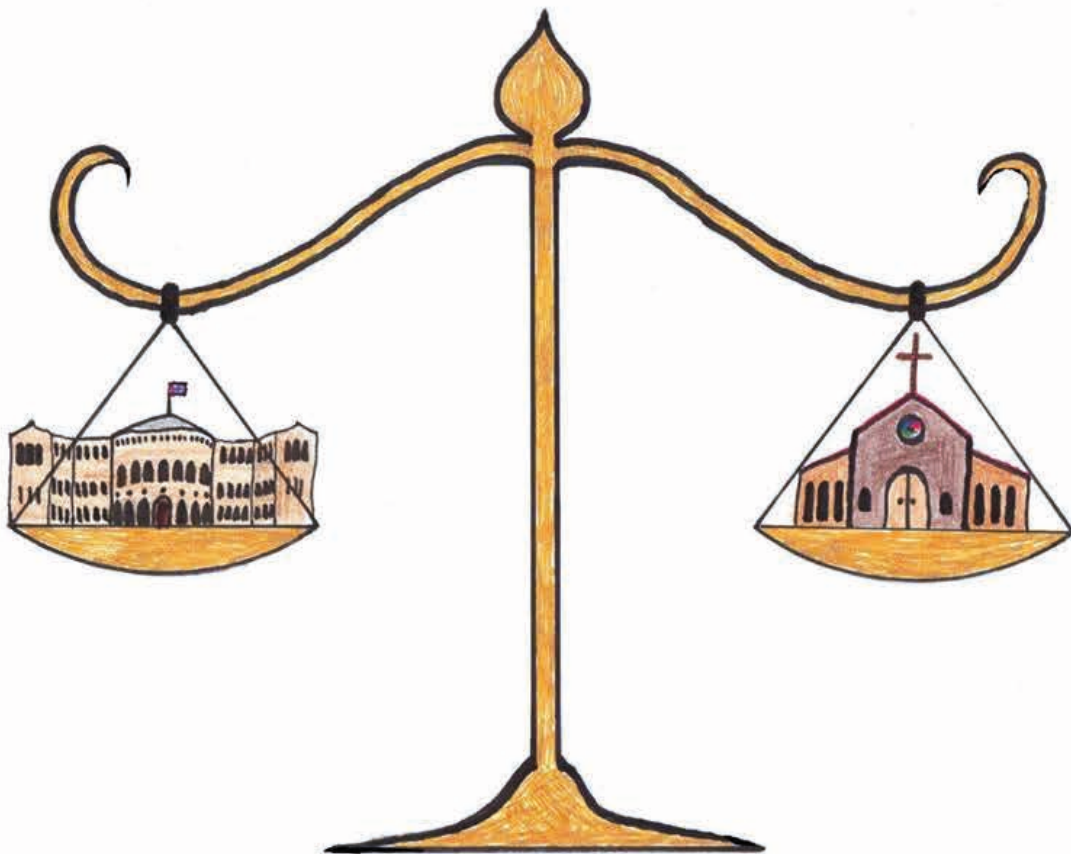
I tråd med vår forståelse av menneskenaturen som grunnleggende god, anser vi makt som noe ment for det gode. Makt blir ofte mistenkeliggjort, men det bør ikke nødvendigvis være slik. Det finnes bestemt gode måter å ordne makt på. Det er ikke tilfeldig at vi kaller Jesus for konge, som tilsier at vi er del av et konkret kongedømme, det vil si en spesifikk ordning av makt. For oss er det av stor betydning å anerkjenne at vi ikke utøver våre evner og krefter ut i luften.

ker du for første gang med bena. Etterhvert får du et nærmere og nærmere forhold til makten til å handle, idet du blir mer bevisst makten til å velge mellom det ene og det andre. Siden begynner du så smått å reflektere over de konsekvensene som dine valg får utover ditt eget liv – det vil si betydning av makten. Kanskje tenker du ikke så mye over makten du har, men allikevel er det hele tiden dette du har forholdt deg til siden du ble født.

Og det er dette jeg vil frem til: Så lenge vi sier at vi har en fri vilje, vil vi alltid stille spørsmål, om hvordan vi skal bruke makten vi har fått

Kirken er først og fremst opptatt av at du tar ansvar for dine valg og makten som ligger i dem, og at vi slik danner gode og sterke familier. Det er derfor ødeleggende for enhver menighet om prestene begynner å snakke mer om oljeboring i Lofoten og bistand enn å snakke om hvordan evangeliene bør og kan informere våre personlige liv. Men det er innlysende nok at det også er viktig å bry seg om hvordan familier kan leve side om side på en best mulig måte. Det er dette vi kaller politikk.

Dette betyr da at svaret på spørsmålet i tittelen på denne teksten er både «Ja» og «Nei».

//

...det vi tenker oss frem til som den praktiske løsningen som passer best med Kirkens lære, er vår mening, ikke Kirkens

Qltur

Ville du tråkket på et bilde av Jesus for å redde noen fra å bli drept? Kan det være en god gjerning å fornekte troen dersom det vil redde andre? Dette er dilemmaer hovedkarakteren i den Oscarnominerte filmen *Silence* står overfor. Stjerneregissøren Martin Scorsese har regissert filmen, med utgangspunkt i en japansk bok fra 1960-tallet. Prosjektet er noe han har arbeidet med i mange år, filmen kom på kinoene i januar 2017.

Martin Scorsese er selv katolikk, og før han ble filmskaper var han til og med prestestudent. Uten en slik bakgrunn er det ikke sikkert Scorsese kunne laget en film som dette, ikke minst med tanke på hvordan filmen beskriver de kristnes hengivelse til Kristus, særlig i sakramentfeiringen, på en så intensiv måte at

en ikke kan unngå å bli berørt, og hvordan den virkelig går ut på dypet når den presenterer religiøse dilemmaer. For å få fullt utbytte av filmen er det helt klart en fordel om en selv er katolikk eller er godt kjent med katolisismen.

I *Silence* blir vi kjent med de to jesuittmisjonærene Sebastião Rodrigues og Francis Garra, som drar fra Portugal til Japan. Fra midten av 1500-tallet har katolske misjonærer virket i dette landet, og mange japanere har blitt kristne og menigheter er grunnlagt mange steder. I flere tiår blomstret Den katolske kirke i Japan. Men litt utpå 1600-tallet kom et nytt regime til makten. Dette så på kristendommen som en trussel mot Japansk enhet og selvstendighet og forbød den katolske religion. Alle misjonærer måt-

te forlate landet, og de kristne ble utsatt for intens forfølgelse. Japan så mange kristne martyrer på 1600-tallet, som ofte ble henrettet på grusomt vis. Det er på denne tiden at de to jesuittprestene i filmen i all hemmelighet settes i land i Japan. Deres primære mål er å finne en jesuittprest, Ferreira, som

ryktet sier har forlatt sin katolske tro. Men oppdraget blir raskt utvidet, for det viser seg at de har kommet til en fiskerlandsby der befolkningen i all hemmelighet har holdt fast ved troen, tross forfølgelse og fravær av prester. Vi får se scener der gleden og hengivenheten, som den lille menigheten viser, fremstilles

med en sånn enkelhet og varhet at det får en til å tenke på Kirken i kristendommens første tid, da apostlene dro rundt til de unge menighetene de hadde grunnlagt. De to jesuittene bestemmer seg for å ta åndelig ansvar for den lille flokken i fiskerlandsbyen og for andre hemmelige kristne de måtte finne i nærheten.

Men idyllen varer ikke lenge. Den offisielle kontrolløren av religionen i området, inkvisitoren, kommer til landsbyen, og alle blir bedt om å trække på et bilde av Kristus. Slik avslører han kristne, og han dømmer tre av dem til å korsfestes på stranden mens resten ser på. Vi

får høre dem synge kristne hymner mens de venter på døden. Fra nå av viser filmen de to prestenes møte med myndighetenes bestemte og brutale forfølgelse av de kristne, en brutalitet de også selv etter hvert får oppleve på kroppen. Det bringer dem opp i ekstreme valgssituasjoner. Temaer som troskap, kjærlighet og selvpoppgivelse, som vi vanligvis regner som noe som hører i hop, settes i denne filmen i et spenningsforhold til hverandre. Skal en trække på Jesus for å redde mennesker fra døden? Hva er troskap, hva er kjærlighet i et slikt tilfelle – og hva ville Jesus ha gjort? Jesu stemme bryter også inn et

par ganger i filmen, til tross for filmens tittel Silence, en tittel som trolig henspiller på spørsmålet om hvorfor Gud er taus når disse menneskene lider og blir drept, nettopp fordi de vil være tro mot Gud.

Silence er en film som trolig vil utfordre vår oppfatning av hva vi legger i det å være tro mot Gud. Den utfordrer også den tradisjonelle martyrtanken i kristendommen. Samtidig gir den et helt klart innenfra-perspektiv på den katolske tro og beskriver denne troen som noe som bærer det sanne og gode i seg. Det er ikke en film som tar et oppgjør med katolsk tro, men den utfor-

drer oss som tilhører denne troen til å tenke nytt og om igjen om en del av det som vi holder for å være sentralt i denne troen.

Ta deg gjerne også tid til å lese romanen Makten og æren av Graham Greene. Den er lagt til tiden da de kristne ble forfulgt i Mexico på 1920-tallet, og også her møter vi prester og lekfolk som risikerer livet. Makten og æren tematiserer mye av det samme som i Silence, men den viser andre sider og antyder andre helter enn i filmen. Kanskje kunne det være en idé for et katolsk ungdomslag og sammenligne og diskutere disse to så katolske verkene?

Den som vil være stor blant dere, skal være de andres tjener

“Solidaritet” er et ord vi alle har hørt, og stadig vekk får høre overalt i samfunnet, enten det er nevnt i presidenters taler, i politiske parti-

Selv om ordet i seg selv ikke er nevnt i Bibelen, finner vi mange vers både i det gamle og det nye testamente som kan gi oss en idé

men for selv å tjene og gi sitt liv som løsepenger for mange.” (Matteus 20: 25-28) Jesus vil at vi til alle tider skal søke etter å hjelpe dem som

“Den som lukker sitt øre for de fattiges skrik, skal selv rope uten å få svar.” leser vi i Salomos ordspråk 21:13. Denne spesielle boken i Bibelen er med på å utgjøre “visdommens litteratur” i Det Gamle Testamentet, som allerede før Jesu egne ord om at vi skal tjene hverandre, serverer biter av det samme budskapet. Videre i den samme boken står det “Ran ikke en fattig fordi han er fattig, og trakk ikke ned en stakkar i retten” (22:22). Vi kan dermed tolke at vi gjennom Guds visdom kan leve på en måte som kommer alle til gode.

Men hvordan skal jeg

// **Den som vil være stor blant dere skal være de andres tjener...**

program, i grasrotbevegelsers demonstrasjonstog eller i pавens bønneintensjoner. Men hva menes egentlig med dette ordet? Mange vil kanskje forbinde ordet med det å vise medfølelse for mennesker i nød, mens andre vil se på det som et kall til å kjempe en kamp for som er urettferdig behandlet. Selv om de fleste vil være delvis enige i hva som ligger i begrepet “solidaritet”, er det uansett interessant å se hvordan begrepet tillegges verdi i den Katolske kirke og hvordan et slikt begrep har så stor betydning for våre liv som kristne.

om hva solidaritet er. I Matteusevangeliet sier Kristus selv: “Dere vet at folkenes fyrster er herrer over dem, og de mektige menn hersker over dem med makt. Slik er det ikke blant dere. Den som vil være stor blant dere, skal være de andres tjener, og den som vil være den fremste blant dere,

lider nød, uten å forvente noe tilbake. Av disse ordene kan vi se at solidaritet er så mye mer enn å bare føle medlidenhet med de som lider nød. Solidaritet er en vedvarende beslutning om å forplikte seg til det felles gode (St. Johannes Paul II: Sollicitudo rei Socialis no. 38). Det er et

// **Solidaritet er en vedvarende beslutning om å plikte seg til det felles gode.**

skal være de andres trell. Slik er heller ikke Menneskesønnen kommet for å la seg tjene,

budskap som krever at vi setter andres behov, ønsker og mål fremfor våre egne.

leve ut dette i livet mitt? Det er jo så mange som trenger hjelp? La oss søke råd i det

Kirken har beskrevet som barmhjertighetsgjerningene:

“Barmhjertighetsgjerninger er nestekjærlige handlinger hvor vi kommer vår neste til unnsetning, både i åndelige og fysiske behov: Å instruere, å gi råd, å trøste og gi støtte er åndelige barmhjertighetsgjerninger, og også å tilgi og bære urett tålmodig. Fysiske barmhjertighetsgjerninger består særlig i å mate de sultne, gi husly til de hjemløse, kle de nakne, besøke de syke og fengslede, og begrave de døde. Blant alle disse, er å gi almisser til de fattige en av de viktigste vitnene til broderlig nestekjærlighet, og også et arbeid for rettferdighet som gleder Gud” (KKK 2447).

I denne delen av Kirkens katekisme ser vi at solidariteten kan utfolde seg på forskjellige måter, men hovedpoenget er at solidaritet alltid må være gjennomsyret av kjærlighet. Så vis gjerne solidariteten din ved å trøste en venn, tilgi personer som har såret deg, gi råd til noen som er usikre. Samtidig kan du vise den ved å kjøpe mat til en uteligger, besøke en eldre og enslig person, eller gi av tiden din til å snakke med mennesker

som ellers blir ignorert. Du kan også bli frivillig i organisasjoner som jobber for det felles gode, engasjere deg i politikken, gå i fakkel-tog for en sak du brenner for og forsvare som ikke klarer å tale sin egen sak! Om du i din hverdag ikke får

til å gjøre dette veldig ofte, så er det dermed fint å bidra økonomisk til organisasjoner som daglig setter solidaritet i praksis. Men se aldri på din solidaritet som en byrde, gjør dette alltid av kjærlighet og med ydmykhet. Slik som Kristus selv viste

sin solidaritet med oss syndere ved at Han av kjærlighet døde på korset for oss, slik må vi også søke etter å vise vår kjærlighet til våre neste og på den måten alltid jobbe for det felles gode.

«Jeg var så happy, jeg begynte å gråte!»

Den nydelige og blide Aleksandra begynte som organisasjonskonsulent i NUK i januar. Vi møtes en varm vårdag for å bli bedre kjent.

Hennes store hobby er å synge. «Først var jeg en del av et kor, et gospelkor. Så ble jeg solist, og så dirigent av koret. Gospel er en type musikk jeg er veldig glad i fortsatt». Hun forteller at gospelsang har med seg gode følelser, og hjelper henne å 'kaste vekk' dårlig energi. «Det viktigste

for meg er å be når jeg synger. Det er en viktig sammenheng i livet mitt: musikk og Gud».

Aleksandra kommer opprinnelig fra en liten

«Vi ble kjent, og jeg kom til Norge for å prøve ut forholdet». Aleksandra forteller at det ikke var lett i begynnelsen. «Språket var ikke det vanskeligste, mest

plass her i Norge.» Hun og mannen giftet seg for et halvt år siden. Hun smiler bredt. «Det er alltid sånn at man ser Guds plan etter noen år, ikke sant.»

”

Det viktigste for meg er å be når jeg synger.

by midt i Polen, men kom til Norge i oktober 2012. «Jeg ble veldig med studiene mine i Polen, og jeg ble kjent med mannen min! Eller, han var ikke mannen min enda, da», ler hun.

følelsen av at du ikke er hjemme. En slags ensom følelse, selv om det er mange folk rundt deg. Men jeg kan ærlig si at det er veldig bra nå, jeg trives veldig godt her! Jeg fant min

«Hva fikk deg til å starte i jobben her i NUK?», lurar jeg. «Jeg må innrømme at jeg ikke trodde jeg skulle få jobben her. Jeg tenkte at jeg ikke snakket bra nok norsk og at det kunne

være vanskelig. Men jeg tror egentlig jeg bare var redd for å begynne i noe nytt, og møte nye folk.» Hun

teller hun. Hun er også med i et lokallag i NUK; Sursum Corda. Det er en liten gruppe som synger gospelmusikk!

til å bli med på WYD til Panama.

«Kan du velge en person som har inspirert

sket: han lærte andre å synge og spille musikk, men det var først og fremst troen hans som inspirerte meg. Jeg har bare møtt ham et par ganger, men husker han fortsatt kjempegodt.»

//

Det er alltid sånn at man ser Guds plan etter noen år, ikke sant.

fikk høre fra flere kanter at hun ville vært bra i den ledige stillingen i NUK, og da hun dro på intervju elsket hun følelsen og stemningen. «Henrik ringte meg 23. desember og fortalte at jeg hadde fått jobben!» Hun ler, og hun fortsetter: «Jeg var så happy, jeg begynte å gråte!».

Aleksandra har nå jobbet på kontoret i tre måneder, og hun forteller at det i starten var vanskelig. «Jeg syns det var vanskelig med alt det nye jeg måtte lære, jeg har alltid hatt litt problemer med å takle nye ting. Men, det gjør jo at jeg bygger opp min egen selvtillit.» Arbeidsoppgavene hennes handler mye om alt som synliggjør NUK, slik som bladene, annonser på nettet osv. «Det jeg liker best her i NUK er den gode stemningen og de utrolig flinke folkene. Jeg er imponert over alle de frivillige som jobber her og den energien som de har for å nå NUKs mål og spre de katolske veier,» for-

I påskeferien forteller Aleksandra at hun skal være i Norge. «Det er fint at jeg kan oppleve det på samme måte som jeg kan i Polen. Jeg kan gå i kirken og feire triduum sammen med andre katolikker. Og etter den stille uke skal jeg på ferie til Tenerif!» Hun ler og det er tydelig at hun gleder seg til sol og avslapping. «Hva er drømmeferien din?», lurer jeg. Hun tenker, men svarer raskt: «Jeg tror jeg har erfart den! Jeg var i Mexico på bryllupsreise med mannen min, og det var virkelig en drømmeferie. Vi var borte en måned og reiste rundt i hele Mexico. Vi ble kjent med folk og så mange spennende steder. Vi nøt solen, og det var god mat, fantastiske mennesker og alt man trenger for å føle seg lykkelig!» Hun sier at hvis hun skulle dratt på en ny drømmeferie ville den gått til Peru. «Jeg har aldri vært der, og jeg tror det kan være fantastisk. Eller egentlig hele Latin-Amerika». Hun har også veldig lyst

deg?» «Godt spørsmål,» svarer hun og tenker lenge. «Det må være en instruktør jeg hadde på en gospel-workshop for mange år siden. Han spredte god energi, og jeg var veldig imponert over hvordan han kjente sin egen tro og delte den med andre. Han gjorde det han el-

Hvis Aleksandra skal gi et tips til dere lesere av Q, er det å være tålmodige og stole på Guds plan. Positiviteten hennes smittet i hvert fall over på meg, og jeg er utrolig glad for å ha fått intervjuet henne. Vi i Q ønsker henne hjertelig velkommen til kontoret og ser frem til videre samarbeid!

Qprest

Prest og politikk

Når Kirken uttaler seg i politiske spørsmål, hører man gjerne at den skal holde munn, at den skal befatte seg meg «sine» emner eller at den ikke har anelse om saken.

Men Kirken er en del av samfunnet, og den kan uttale seg som enhver del av samfunnet, og Kirken har et ansvar, nemlig å bevare Guds skaperordning, og å være et talerør for de svake i samfunnet, de som ikke kan forsvare seg selv eller ivaretas av andre.

Kirken har uttalt seg om politikk mange ganger, særlig gjennom sosiallæren som taler de svakes sak, sist ved pave Frans' encyklika LAUDATO SI' – LOVET VÆRE DU som kom ut i 2015, og som kan anbefales til lesning.

Men hvordan er det med prester?

En av prestens oppgave er jo nettopp å forkynne Kirkens lære. Og som person er jeg en del av

samfunnet og bør delta aktivt i samfunnet. Og først og fremst utøver man det ved å gå til valg. Siden 1983 har jeg vært gammel nok til å stemme, og jeg tror jeg bare har mistet et par ganger et eneste valg, selv om jeg var bortreist på valgdagen mange ganger.

Som prest har jeg ifølge kirkeretten derimot ikke lov til å stille til valg for et offentlig verv. Dette skal forhindre at prester skal misbruke makt, og vise at Kirken har en annen rolle i samfunnet.

Kirken kan ikke tie

Ikke alt som staten gjør er nødvendigvis riktig, hverken i et demokrati eller i et diktatur. I et demokratisk system har man i hvert fall muligheter til å uttale seg, i et diktatur derimot kan dette være livsfarlig.

Under nazidiktaturet i Tyskland var det mange som måtte bøte med

livet fordi de prøvde å vekke folkets samvittighet. Jeg fikk vokslyset, som jeg brukte til avleggelsen av mine første løfter, og som jeg fortsatt tenner på årsdagen, laget i et karmelittkloster ved den tidligere konsentrasjonsleiren Dachau hvor mange prester ble holdt fange og døde.

Senere, da jeg var diakon i byen Lübeck, ble jeg kjent med historien om tre katolske kapellaner og en luthersk prest, de såkalte «Lübecker martyrene». Det fantes til og med fortsatt noen i menigheten som kjente dem fra sin ungdomstid. De hadde fått tak i prekene til Clemens August von Galen, biskop av Münster, som hadde uttalt seg blant annet om nazistenes «eutanasie»-program, der funksjonshemmede systematisk ble drept. Han var beskyttet gjennom sin popularitet blant folket. (Etter krigen ga Paven ham tittelen «kardinal», men han

døde bare noen dager senere, 68 år gammel. I 2005 ble han saligkåret.)

Lübecker martyrene derimot var vanlige prester, bare kjent i sine lokalområder. Da de tok opp temaene i preken og i ungdomsgrupper, ble de arrestert og den 10. november 1943 henrettet. Jeg hadde gleden å delta i såligkåringen deres i 2011.

Og hva gjør jeg?

Heldigvis lever vi en annen tid, og i vår verdensdel har vi friheten til å være politisk aktiv.

Jeg har vokst opp med politikk hjemme; begge mine foreldre var aktive i lokalpolitikken i flere valgperioder. Jeg ble kjent med deres politiske ståsted; noe ganger var jeg enig, noen ganger uenig. Når jeg går til valg i dag, kommer jeg ikke til å fortelle deg hvem jeg har stemt på. Du skal ikke velge noen fordi du er enig eller

uenig med meg, men du skal finne ditt eget ståsted. Det finnes vel intet parti som tilsva-
rer mitt politiske syn fullstendig; det er noe jeg finner i det ene partiets program og noe i det andre, og enda noe i det tredje. Man må dessverre inngå mange

kompromisser for å få fremmet sin sak.

Kirken anbefaler heller ikke et bestemt parti. I noen saker har Kirken et klart ståsted, i andre saker finns det flere meninger som alle kan være til det felles beste. I de fleste par-

tienes program finnes det noe som Kirken er enig med, og noe som Kirken er uenig med, og da må man bare avveie hva som i denne tiden vil være til det felles beste. Det er godt å se at flere unge katolikker er politisk aktive, og det i forskjellige

partier.

Som Kirke er vi en del av verden, vi skal gi vårt bidrag til å bygge og utvikle den, men i tillegg gleder vi oss til en enda bedre verden som Gud en dag vil gi oss.

Prestegården i Lübeck under saligkåringen

Hvordan holde seg engasjert i NUK

Å holde seg engasjert i NUK er utrolig givende, læringsrikt og morsomt. Men det krever litt engasjement og stå-på-vilje. Likevel er det utrolig viktig for den katolske kirken at ungdommene er engasjerte: vi er en minoritet som må stå sammen, og det er vi unge som definerer hva slags framtid vi vil at Kirken skal ha i landet! Jeg spurte noen tilfeldige ungdommer på Påske+ hva slags tips de ville gi for å holde seg engasjert.

- 1) Bli kjent med mennesker og hold kontakten med dem utenfor leir og samlinger også! Plutselig har du venner over hele landet som du kan gi NUK æren å ha gitt deg! Når dere er mange som kjenner hverandre er det mye lettere å komme tilbake til leire og samlinger!
- 2) Oppsøk ungdomslaget ditt og bli med å arrangere sosiale kvelder for ungdom i menigheten. Dere kan for eksempel ha filmkveld, kokkekamp og andre eventer som gjør at det skapes et miljø rundt menighetens unge.
- 3) Dra på samlinger og leire. Dette er nesten det viktigste tipset. Her blir du kjent med nye mennesker, og får møte gamle kjente. I tillegg er det troen – grunnstenen i våre liv – som alle har til felles, og dette gjør at felleskapet stikker dypt. I tillegg er det også verdens mest varierte ferie, full av fart og spenning, men også tid til kortspill og kos.
- 4) Følg Norges Unge Katolikker på instagram; @norgesungekatolikker. Når du får jevnlig oppdateringer om ting som skjer over hele landet, ser du at vi er en del av en levende kirke – en ung kirke, som har behov for din stemme!

Evangelielesningen

og det lille korstegnet i messen

Messen består av to hoveddeler, det er Ordets liturgi og Nattverdens liturgi. I Ordets liturgi leses det om søndagene fire lesninger fra bibelen, en fra det gamle testamentet, en gradualesalme (GT), en fra det nye testamentet og en evangelielesning (NT). Evangelieteksten er den siste av disse tekstene som leses, før presten holder sin preken, og dette er den aller viktigste av alle lesningene i messen. Vi ser på evangeliene som de aller viktigste bøkene av alle bøkene vi finner i hele bibelen. Det er fordi at det er Jesus Kristus som er sentrum i vår og Kirkens tro, og evangeliene forteller oss om Jesus på en helt spesiell og direkte måte. Når presten holder sin preken etter alle lesningene, skal den i hovedsak være basert på dagens evangelielesning. Den skal være en utlegning, dvs en forklaring, til denne, men prekenen kan også støtte seg på de andre av bibeltekstene som er blitt lest

den dagen. Alle tekstene som leses i messen står i et forhold til hverandre og støtter opp under det som evangelielesningen i hovedsak handler om.

Når det leses fra evangeliet gjør vi noe i som markerer at det er

deg, Herre», mens vi tegner små kors med tommelen på våre panner, lepper og hjerter. Dette er et symbol på at evangeliet skal opplyse våre hoder - at vi skal tenke på Jesus og forstå hans verk, at vi skal forkynne evangeliet videre til andre

lys av treeningheten, og se at: 1. Faderen er han vi kan tenke på og forstå med vårt hode og at han er hjernen bak skaperverket. 2. Sønnen er hans ord, som han uttalte med sin munn og som hele verden er skapt ved og som kom til verden

”

Vi pleier til og med og si at en tro som ikke også er forkynnende, er en død tro.

noe ekstra viktig og høytidelig som skjer. Den som leser evangelielesningen er en diakon eller presten. To ministranter kommer frem i preken og holder opp lys ved lesepulten. Det er et symbol på Kristus som er verdens lys, og markerer for oss at det som nå blir lest skal være som et lys for hele Kirken og for oss, som en ledestjerne for våre liv. Presten sier: «Dette hellige evangelium står skrevet hos evangelisten [N].» Vi svarer: «Ære være

med vår munn, og at vi skal elske Jesus Kristus (med hjertet) og forkynne ham med hele vårt liv og våre gjerninger. Dette sier noe om at det å tro på Kristus og det å forkynne ham er noe som henger tett sammen og er to sider av samme sak. Vi pleier til og med å si det så sterkt som at en tro som ikke også er forkynnende (i hvert fall i en eller annen form) er en død tro.

Vi kan også se på disse tre små korsene i

og gjorde det kjent for oss, i menneskers språk og symboldrakt, hvem Gud virkelig er, og 3. Hans Ånd er Guds kjærlighet som bor i våre hjerter og som lar oss få ha dette livet i kroppen vår, så lenge som Gud vil det.

Videre viser også disse tre små korsene oss noe om Guds rike, som er usynlig for øyet vårt, men som vi kan få små glimt av likevel. Jesus fortalte en lignelse og sa at Guds rike er som en gjærdeig som hever og vokser (Matt

13,31). Han viste at troen er som et frø som han plantet i sine disipler og de mennesker som fulgte ham. Siden skulle troen vokse i disse menneskene, gjennomsyre hele deres liv slik at de ble stadig mer hellige, og troen skulle også utbre seg og nå stadig nye mennesker, helt til hele verden til slutt er gjennomsyret av Guds rike. Han gav disiplene misjonsbefalingen og sa at de skulle døpe mennesker i Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn og lære dem å holde alt han har lært dem. Når vi tegner oss med tre kors fra hodet og nedover er det som et tegn på Guds rike som brer seg i kroppen vår. Ellers viser det også den rekkefølgen Gud har åpenbart seg selv for oss mennesker (den bibelske fortelling): Først fikk israelittene høre om Gud og de kjente ham gjennom Loven og budene. Dette kunne de forstå med hodet sitt (kors på pannen). Så kom Sønnen hans til verden som et menneske og han talte til oss på menneskers vis (kors på munnen) og til sist sendte han oss også sin Ånd, på pinsedagen, for å alltid være hos oss som en ild i hjertet og lede Kirken (kors på hjertet).

” **Når vi tegner oss med tre kors fra hodet og nedover, er det som et tegn på Guds rike som brer seg i kroppen vår.**

“

Pater Haavards vits:

Barack Obama, George Bush og Donald Trump døde og kom til himmelen. De møtte Gud og han spurte Bush: Hva er viktig for deg?

Bush svarte: «Menneskerettigheter og rettferdighet».

Gud sa: «Veldig bra,» og ba ham sette seg på hans høyre side.

Deretter spurte han Obama samme spørsmål, og han svarte: «Menneskeverd og fred».

Gud sa: «Veldig bra,» og satte ham på hans venstre side.

Til slutt snudde han seg til Trump og spurte: «Hva har du å si da Donald?»

Da svarte Trump: «Jeg tror du sitter på plassen min».

Bli med, meld deg inn!

www.nuk.no

